

Uut südant ja uut waimu!

Loo mulle, Jumal, puhas süda
ja uuenda mu sees kindel waim.
Laaw. I. 51, 12.

Kaunid nelipühad on jälle kätte jõudnud. Kogu loodus räägib meile uuesti ärkawaast elust, ilust ja rõõmusest. On kadunud talwe ööd pimedad, kurbus ja surmud olef.

Aga kuigi wäljas loodus hõiskab, siiski ometi ei saa ainult wälja kowad inimese hinge rõõmsaks teha. Sageli jääb sinna püüma nii palju talwe külmusest ja pimedast ööst.

Ja nõnda on see siis, kui me omad südamed kowaks teeme ja ei lasa sinna sisse paista Jumala armastuse kiiri. Seft ainult need wõiwad meie hinge tõeliselt walguustada ja soojendada.

Jumal tunneb inimese südant. Ta teab, kuidas see meil wahel rinnus hõiskab ja on rõõmus. Ta teab, kuidas see jälle wahel on nii kurb ja trööstita. Aga Ta teab ka seda, et paljudel inimestel on süda nii külm ja kowa, et see jarnaneb isegi kiviile.

Ega muidu Jumal ei oleks ütelnud prohwet Heseekieli suu läbi: Ma tahan teile uue südame anda ja kiviise südame ära saata teie lihast, ja teile ühe lihase südame anda.

Ja ega muidu ei oleks kuningas Laawet südamest tulewate sõnadega palunud ja laulnud: Loo mulle, Jumal, puhas süda ja uuenda mu sees kindel waim. Ta tuli Jumala suure armu läbi äratundmisele, et ta ühte patust südant oma rinnus kannab.

Ma meiegi päewil on paljudel inimestel süda külm. Seal on küll palju wihtamist ja halastamatust, aga nii wähe armastust Jumala ja ligimese wastu. Mõnel on süda kowa kui kivi. Aga mõnel weel kowemgi. Mäti ei ole kiviigi nõnda kowa. Weetilgad teewad kiviise pikapeale augu, kui nad aastate wiisi ühele kindlale kohale langewad. Aga paljud südameid ei ole suutnud Jeesuse piisadki pehmeks teha, ega Tema werapiisadki ei ole suutnud neid pöörata. Kui sageli on sinna ewangeeliumi kuulutamine ulatanud, aga ometi ei ole see nii paljude inimeste südametes wastuwõtlik pinda leidnud.

Nelipühi Waim tahab, et siin ometi lord juba muutus tuleks. Lassem kõik, kelle südamed on kowad, Pühal Waimul läbi murda südame kowemast kindlusemüürist. Ta teeb kõik uueks. Meie südame ja waimu. Ta täidab meie hinge rõõmu, rahu ja soojusega. Ta toob sinna kowadet ka kõige rasematel tundidel. See on sama Waim, kes esimesel nelipühil

jüingrite südameid liitis. Ta tuli kui tuulepuhang ja näitas end tulekeel-
tena nende peade kohal. Andis sügavamast südame pühjast tulewa palwe
läbi jõudu ja pani ristifogudusele alguse.

Na meie peame paluma, et Jumal meile meie patud andestaks ja et
Ta meile uue südame kingiks. Ja uue südamega, mis on juhitud Pühast
Waimust, võime meie julgelt ja kindlalt oma eluteed sammuda. Siis ei
ole meil tarwis midagi karta. Igaaasta korduvad nelipühad tahavad
meie südameid äratada, et meie Püha Waimu tööst osa saaksime. Võtkem
ta vastu täna ja igapäew, see Nelipühawaim, ja lassem tal õnnistada
endid. Siis oleme meie uue waimu lapsed. Siis oleme igawese elu pärijad.

Seepärast kadugu wana waim meie südamest ja astugu uus ase-
mele. Ärgem saagem mitte millalgi nende inimeste jarnajeks, kes meelega
Püha Waimu vastu wõitlewad ja oma südame ukse Tema eest kinni
panewad.

Prantsuse filosoof Voltaire, kes oli tuntud kui suur usuwastane, tuli
ford mõttele riimida kuningas Daaweti lauluraamatust 51. laulu. Tal
läks see korda kuni 12 salmini, kus on kirjutatud: *U o o m u l l e, J u -
m a l, p u h a s s i ü d a j a u u e n d a m u s e e s k i n d e l w a i m.*

Tema kõrkus Jumala vastu oli nõnda suur, et ta ei tahtnud neid
kuningliku lauliku palwefõnu antud kujul riimida. Ta tahtis neid wägi-
waldselt muuta. Siis aga korraga tukkus sulg tema käest ja ta ehmus. Ta
tahtis põgeneda, kuid ei suutnud, waid jäi toolile lamama pooleniisti mee-
lemärkufeta olekus. Hiljem rääkis ta oma sõpradele suures ahastuses sel-
lest loolst.

Nii jääwad tõeks Daaweti sõnad: „Ei saa ka mitte häbisse ükski neist,
kes Sind ootawad; häbisse saawad usupõlgajad salalikud.“ (Laul 25, 3).

Meie teame, mis on Püha Waim. Meie teame ka seda, kuidas meie
paluma peame, et Püha Waim meie juurde tuleks. Meie peame paluma
lapsepõlwest wanaduseni: *U o o m u l l e, J u m a l, p u h a s s i ü d a j a
u u e n d a m u s e e s k i n d e l w a i m.* Wõi mis sama on, kuid weel
palju sügavam, see on palwe, mida meie õnnistegija Teesus Kristus
meile on õpetanud: *Meie Isa . . . Pühitsetud olgu Sinu nimi! Sinu riik
tulgu! Sinu tahtmine sündigu! . . .*

Ja eks ole see palwe, et Püha Waim tuleks meie südameid walgu-
sama ja teeks kõik meis uueks.

Aamen.

Karl Teel,

Rafwere Kolmainu fog. wif.-õpetaja.

UDG
UDG